

БОЙКО
Олександр Ярославович
Випускник архітектурного
факультету (1981)

Приватний підприємець.
Головний архітектор ПП «Творча
архітектурна майстерня Бойко».

*Член Національної спілки
архітекторів України*

БОЙКО
Ярослав Олександрович
Випускник архітектурного
факультету (2003)

Директор ПП «Творча архітектурна
майстерня Бойко». *Член Національної
спілки архітекторів України*

БОЙКО
Оксана Антонівна
Випускниця архітектурного
факультету (1981)

Викладач Чернівецького політехніч-
ного коледжу, асистент кафедри архі-
тектури Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича.

*Член Національної спілки
архітекторів України*

ПАРАНЧАК
Тетяна Мирославівна
Випускниця архітектурного
факультету (2003)

Архітектор ПП «Творча архітектурна
майстерня Бойко»

Олександр Ярославович Бойко народився 11 листопада 1955 р. у м. Жидачеві Львівської області в родині лікаря-рентгенолога Ярослава Івановича та вчительки Галини Григорівни Бойків. Змалку любив малювати та різьбити по дереву. Саме тому, відслуживши в армії, Олександр Ярославович вступив на архітектурний факультет до Львівського політехнічного інституту.

У 1981 р., отримавши диплом, разом із дружиною Оксаною Антонівною поїхав до Чернівців. Працював у Чернівецькій філії «Діпроцивільпромбуду», пройшов шлях від архітектора до керівника групи й головного архітектора проектів. У 2002 р. обійняв посаду головного архітектора ТОВ «Інжавтотранс», пізніше — ПНТП «НЕЛОЛ». А у 2005 р. став головним архітектором ПП «Творча архітектурна майстерня Бойко», де працює й нині. За цей період запроектовано чимало архітектурних об'єктів: житлові будинки, дитячі садки, школи, торговельні центри, храми, банки, автозаправні станції.

Творчі здобутки О. Я. Бойка були відзначені низкою нагород: грамотами Держбуду за проект дитячого садка в м. Герца (1984), за проект пам'ятника Т. Г. Шевченку на Центральній площі м. Чернівців (1999), дипломи II ступеня та премією Держбуду за проект будівлі «Ексімбанку» (1996) та Онкологічного центру в м. Чернівцях (2003); Благословенною грамотою Патріарха Київського і всієї Руси-України. Нагороджений орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня за вклад в розвиток і відродження духовності України (2012) та медаллю Андрія Первозванного за церковне будівництво (2001). Член Національної спілки архітекторів України з 1989 р. Згадуючи роки навчання, Олександр Ярославович Бойко повсякчас зазначає, що вони стали знаковими в його житті. Студентські часи запам'яталися роботою в СПКБ, творчими проектами під керівництвом В. Блюсюка, І. Гнеся, В. Проскурякова, веселими буднями в гуртожитку № 11 на вул. Березіна. Саме в стінах альма-матер Олександр Ярославович зустрів найважливішу жінку в своєму житті — кохану дружину Оксану.

Оксана Антонівна Бойко народилася в 1959 р. у м. Яворові Львівської області. Після закінчення

школи в 1976 р. вступила на архітектурний факультет Львівського політехнічного інституту, де доля звела її з однокласником і майбутнім чоловіком Олександром Бойком. У 1981 р. молоді фахівці Оксана й Олександр Бойки розпочали трудову діяльність у філії «Діпроцивільпромбуду».

В 1993 р. Оксана Антонівна перейшла на викладацьку роботу до новоствореного архітектурного відділення Чернівецького політехнічного технікуму. Належить до перших ентузіастів, які формували архітектурну освіту в Чернівцях. Нині викладач вищої категорії, викладач-методист О. А. Бойко є головою циклової комісії архітектурних дисциплін у політехнічному коледжі і асистентом кафедри архітектури в ЧНУ ім. Ю. Федьковича.

Оксана Антонівна — лауреат Премії ім. Й. Главки та Премії ім. О. Поповича, відмінник освіти України, член Національної спілки архітекторів України (1989).

Рідний виш назавжди залишиться для подружжя Бойків сакральним місцем, де утверджувалося та міцнішало їхнє кохання, зародилася родина, а в 1981 р. народився син Ярослав.

Ярослав Олександрович Бойко продовжив справу батьків та у 2003 р. закінчив архітектурний факультет Львівської політехніки. Сьогодні він очолює сімейну фірму — архітектурну майстерню Бойків. Має солідний творчий доробок у проектуванні громадських і житлових будівель. Член Національної спілки архітекторів України (2009).

Плідно співпрацює з Ярославом Олександровичем на творчій ниві його дружина, випускниця архітектурного факультету Львівської політехніки 2003 р. Тетяна Мирославівна Паранчак. Вона працювала у проектній фірмі «Арніка» (м. Львів, 2003–2006 рр.), викладала архітектурні дисципліни у Чернівецькому політехнічному коледжі (2006–2012), а нині займається проектною діяльністю.

Молодший син Оксани й Олександра Бойків Володимир закінчив факультет комп'ютерних систем і мереж Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

«Творити добро» — саме так звучить життєве кредо неординарної та творчої родини Бойків.